

[Fisker.]

Toppen 1921 naaedes med 47,6 Mill. Kr., været meget stor. I indeværende Skatteaar udskrives 33,4 Mill. Kr., og for det kommende Aar kan der efter Pressemødelser om de forelagte Budgetforslag regnes med en Nedgang paa mindst 3—4 Mill. Kr. Jeg staar her med en Række forskellige Meddelelser om betydelige Nedsættelser af Amtsbudgetterne, som nu er til Behandling, og jeg regner sikkert ikke galt, naar jeg mener at kunne sige, at den samlede Nedgang mindst bliver en 3—4 Mill. Kr.

Dette vil sige, at Amtsskatterne er faldet fra deres Højdepunkt til nu saa stærkt, at de endogsaa er løbet foran Pristallet paa Vejen nedefter. Vi maa derfor — og ud fra det, jeg i øvrigt har anført — anse Forslaget om en særlig Nedsækering af disse Skatter for i saglig Henseende at savne enhver Begrundelse.

I den korte Tid, der inden første Behandling var givet til Undersøgelse af Forslagets Virkninger, har jeg været henvist til at foretage Beregninger alene i min egen Amtsradsreds; men da jeg maa gaa ud fra, at Forholdene her ikke er meget forskellige fra Forholdene i Landets øvrige Amter med Undtagelse af Københavns Amt, hvis særlige Forhold jeg har peget paa, skal jeg oplyse, hvilke Virkninger for Skatteyderne de ændrede Skatte regler vilde have haft i indeværende Aar, hvis de allerede nu havde været gældende Lov. Af den lange Række Beregninger, jeg har foretaget, skal jeg blot tage nogle typiske Eksempler.

En Godsejer med en Gaard, der er vurderet i Ejendomsskyld til 423 000 Kr., vilde for indeværende Aar have faaet en Skattelettelse paa 1 500 Kr.; en Proprietær, hvis Gaard er skyldsats til 111 200 Kr., vilde faa en Lettelse paa 500 Kr.; en Gaardejer med en større Bondegaard, 8 Tdr. Hartkorn, Ejendomsskyld 69 800 Kr., vilde faa sine Amtsskatter nedskaaret med 234 Kr.; en Gaardejer med en mindre Gaard, skyldsats til 21 400 Kr., vilde faa en Skattelettelse paa 63 Kr., og endelig vilde en Husmand med 3 Skpr. Hartkorn, Ejendomsskyld 9 700 Kr., faa en Lettelse paa 22 Kr. Jeg har endvidere taget to Eksempler fra en Stationsby paa 1 500—1 600 Indbyggere. En Forretningsmand her, som har en Ejendom, der er skyldsats til 30 000 Kr., vilde faa en Skattelettelse paa 84 Kr., og en Portør, der har opført og selv bebor et Hus med en Ejendomsskyld

af 9 800 Kr., vilde faa en Lettelse paa 17 Kr.

Skattelettelsen vilde i dette Amt pr. 1 000 Kr. Ejendomsskyld blive: for Godsejeren 3,54 Kr., for Proprietæren 4,49 Kr., for den større Gaardejer 3,34 Kr., for den mindre Gaardejer 2,89 Kr. og for Husmanden 2,26 Kr.; for Handelsmanden i Stationsbyen vilde den blive 2,43 Kr. og for Portøren 1,71 Kr. Saaledes falder Skattelettelsen omregnet til samme Enhed.

Disse Eksempler viser, synes jeg, meget klart Lovforslagets Karakter. Der er ikke alene et stort Spring fra Herremandens 1 500 Kr.s Skattelettelse til Husmandens 22 Kr.s, men der er tillige stor Ulighed til Stede, naar Nedsættelsen fordeles paa samme Enhed, en Ulighed til Gunst for de store Ejendomsbesiddere paa Husmandens og den mindre Gaardejers Bekostning. Det fremgaar endvidere af Beregningerne, at Nedsættelsen i Stationsbyen er noget mindre end paa Landbrugsejendommene.

Det er det store Hartkorn, der gaar af med Fordelen ved dette Lovforslag, ligesom det var de store Formuebesiddere, der gik af med Fordelen ved Formueskattens Nedsættelse. Men maaske ogsaa dette har været Hensigten. Det konservative Folkeparti har i hvert Tilfælde ingen Grund til at beklage, at Lands tinget i Fjor standsede Behandlingen af det af Partiet der indbragte Forslag om Amtsskatternes Nedsættelse; det er sikkert en for konservative Ganer anderledes vel-smagende Ret, der nu her serveres.

Virkningerne overfor Kommunerne vil blive meget uheldige. Kommunernes Økonomi er i Forvejen i høj Grad spændt; de gennemførte Nedsættelseslove og de svigtende Skatteindtægter præger overalt Kommunernes Budgetter, Skatteprocenterne er stigende, og det erkendes i Virkeligheden fra alle Sider, at de kommunale Skatter føles mere tyngende end nogen anden Skat.

Ministeren er ogsaa klar over dette. Under Behandlingen i Fjor i det andet høje Ting af det konservative Forslag om Ændringer i Amtsbeskatningen gav han klart Udtryk herfor, idet han pegede paa, at naar man fra Amtsrådenes Side ikke i højere Grad havde brugt § 50 i Kommunalloven, var det sikkert, fordi man var klar over, at Sognekommunernes Byrder i Forvejen var betydelige. Det var altsaa den Gang et klart Bevis paa, at Ministeren forstod, at Sognekommunernes Byrder i Virkeligheden var meget store.